در سالگرد خیزش دانشجوئی تیر ماه

آتش خشم مردم شعله ور شد!

روز شنبه هجدهم تیر ماه، هزاران دانشجو برخلاف همه تدابیر امنیتی رژیم و تشبثات ارتجاعی «دفتر تحکیم دانشجوئی» در خارج از صحن دانشگاه تهران به تظاهرات پرداختند. بعد از حمله مزدوران انتظامی و شخصی پوش ها به تظاهر کنندگان، درگیری ها خونین و گسترده شد و شعارهای قهرآمیز فضا را پر کرد:

مرگ بر این حکومت آخوندی!

مرگ بر خامنه ای!

دانشجو، کارگر، اتحاد! اتحاد!

توپ، تانک، بسیجی دیگر اثر ندارد!

سپس درگیری ها به خیابان های دیگر کشید و این موج زنان و جوانان بود که دسته دسته به دانشجویان می پیوستند و بی هراس از قوای دشمن علیه موجودیت رژیم شعار می دادند. این خیزش همانند خیزش دانشجوئی سال گذشته، به توهمات «دوم خردادی» ضربه زد. اگر سال پیش، موضع گیری خاتمی علیه آن خیزش، بسیاری از دانشجویان را گیج و متعجب کرد، اینبار دیگر کسی منتظر اعلام موضع وی نبود، همه پیشاپیش می دانستند که خاتمی اگر چیزی بگوید چه خواهد گفت.

آتشی که روز شنبه در خیابانهای تهران برافروخته شد،

آتشی که چند روز پیش از آن در اسلامشهر و سپس در پیرانشهر و آبادان بپاخاست و با شعار «وای به روزی که مسلح شویم» به اوج خود رسید،

از واقعیات خونین زندگی در جمهوری اسلامی سرچشمه گرفته است.

فشارهای سیاسی و اقتصادی و فرهنگی بر گرده اکثریت جامعه، توده ها را مرتبا به صحنه مبارزه ضد رژیمی می کشاند. و این موج را سر باز ایستادن نیست.

این وقایع تکان دهنده و الهام بخش در آستانه سفر خاتمی رئیس جمهور اسلامی به بارگاه امپریالیستهای آلمانی انجام می گیرد. خون ده ها زن و مردی که در این درگیریها جان باخته یا مجروح شده اند، و دستگیری هزاران مبارز دیگر، بیش از پیش پرده از ماهیت ارتجاعی خاتمی و همدستانش بر می دارد. و از طرف دیگر، ماهیت واقعی امپریالیستهای «دمکرات» و مدعی «دفاع از حقوق بشر» که به استقبال رئیس جمهوری کشتار نشسته اند را برملا می کند. این نکته تاکیدی است مجدد بر این واقعیت که رهائی توده های خلق از زنجیر ستم و استثمار نه با امید بستن به نتیجه دعوای «بد و بدتر» و اتخاذ راه های «مسالمت جویانه» حاصل خواهد شد، و نه از طریق الطاف امپریالیستها. تنها راه رهائی، سرنگونی قهری مرتجعین حاکم و نابودی مناسبات پوسیده ای است که بر ستم طبقاتی و ملی و جنسی و مذهبی استوار است.

مرگ بر جمهوری اسلامی و اربابان امپریالیستش!

درود بر توده های مبارزی که با فداکاری و رزم قهرمانانه خود،

خواب را بر ارتجاع اسلامی و حامیانش حرام کرده اند!

در اهتزاز باد پرچم ظفرنمون جنگ خلق!

زنده باد انقلاب! زنده باد کمونیسم!

هواداران اتحادیه کمونیستهای ایران (سربداران) ـ ۱۹ تیر ماه ۱۳۷۹